૫૪૫૭

૫૪૫૭

મુંબઈ નાટક મંડલી.

બકાવલી

નાં

ગાયનો.

મુંબઈ:

મુંબઈસમાચાર છાપખાનામાં છાપયું છે.

૧૮૮૯.

કીંમત આના બે.

૨૪૫૭

બનામે ખુદા.

૧.

શહેનશાહ જીજાહ આલમદાર,
ન હો આપ આજારસે બેકરાર.

ખીલેગા ગુલીસ્તાંમે નરગીસકા ફુલ,
નહો ઉસકે બાયસસે હજરત મલુલ.

ગહનમે હુએ આતે મહો આફતાબ,
ફેર આખેરકો હો જાતી હુએ સાફતાબ.

રહેગા ન એ જંગ આઇનેમે,
ન રખીએ ગોબારે અલમ સીનેમે.

નજર પર જો હુએ બદનજરકા અસર,
મીટાએ દવાકા અસર એ જરર.

૨.

અફસોસ કે આખોસે દીખાઈ નહી દેતા,
દુન્યાકા બદો નેક સુજાહી નહી દેતા.—અફસોસ કે૦

અબ આએ તો કીસ તરહસે નુર આએ નજરમે,
હરફે ખતે તકદીર રસાઇ નહી દેતા.—અફસોસ કે૦

બેજાર હું શાહીસે મએ ઇસિ બે બસરીસે,
અએ બારે ખુદા મુજકો ગદાઇ નહી દેતા.—અફસોસ કે૦

ગમ ખાઉં મએં યા ગમ મુજે ખા જાએ ખુદાયા,
કુચ્છ ઔર સીવા ઇસિકે દીખાઇ નહી દેતા.—અફસોસ કે૦

આરામસે સો જાઉં હમેશાં કો ન જાગું,
અએસી મુજે અબ કોઇ દવાઇ નહી દેતા.—અફસોસ કે૦

૩.

તુ ન કુમલા જીઅરવા ઓ પીતા મોરા,
તુમરે દુખસે હમ સબ બ્યાકુલ; તુ ન કુમલા જીઅરવા.
સતીઅન બૈદકો લાગી કર જોરૂં, સીગરે દારૂં ચકરવા,
બન બન જાગી દારૂ લાગી સારે ધુંડું નગરવા.
જલ જલ તએરૂં થાએ અથાએ, જાએ લાગી ખબરવા,
જીન પરીઅનમે દેખું ભાલું દારૂ ચાહું નજરવા.

૪.

મુજે તુમ છોડકર પ્યારો કાંહાં કો રૂઠે જાતે હો,
જફાકારો સીતમગારો મુજે એ કયા સુનાતે હો.
મેરી તકદીરમે ખ્વારી લીખી હએ ઔર બીમારી,
જુદાઈકી અલમ ભારી ઈધર તુમ સોંપે જાતે હો.
મુજે તનહા ન છોડો તુમ પીદરસે મુંહ ન મોડો તુમ,
મહોબ્બતકો ન તોડો તુમ કલેજા કયું દુખાતે હો.

૫.

સુનો શાહ એ બાત હમારી, હએ હુજુરકો સદમાં ભારી;
કીઆ હમને સફર લાચારી, શાહ સુનો અએ શાહ.
બને હમ જો પરીનદો માહી, કોઈ કોકુનુસો મારે તબાહી;
હે ન તીજા મુનાફે શાહી રે—સુનો૦

૬.

અએ કાશ ગમ મેરા કબ્હી જાએગા યા નહી,
પએકે અજલ જાંહાસે ઊઠાએગા યા નહી.
યારેકી તરહા રહેતા હએ દીન રાત બેકરાર,
કંબખ્ત દીલકો ચયેનબી આએગા યા નહી.
માથે પે બદ નસીબકા ધબ્બા હએ અએ ફલક,
કાલક તુ મેરે મુંહકી છુટાએગા યા નહી.

૫

મેરી સોઆહ બખ્તીકી શબ કબતલક રહે,
મેહેરે કરમ સહરભી દીખાએગા યા નહી.

૭.

સરપર એ બોજા અપને તુમ અએ સાહેબ ડાલો રે.
હારા મએ બેચારા,
આકર તું કયું હારા.
બોજહએ ભારી રે,
હોગી ગમ ખ્વારી રે.
આકા માન મોરા કહા,
અરે ચલચલ મોરે પ્યારે.
અજી તુમ જીતે હમ હારે,
નૌકર તુમ અપના ઔર કોઇ દેખો ભાલો રે.

૮.

તુમ આએ જો યારો જવાન, દીલબરકા હએ નસીબા ખુલા,
તનસે નીકાલુ તુમ્હે દે ડાલું, કામ આવે જો મેરી જાન;
માહસે આલા મેહેરસે બાલા, દેખી દેખી તુમારી શાન.

૯.

દરપન બન ચહેરા ચમક રહા,
ચમક રહા ચમકાએ રહા.—દરપન૦
પલક ઇશારેસે મન હરલીનો,
બદનસે જોબન ટપક રહા.—દરપન૦

૧૦.

કયું હએ દેર લગાઇ પ્યારો કયું હએ દેર લગાઇ,
કયા હએ ધુંમ મચાઇ પ્યારો કયું હએ દેર લગાઇ.
નરગસો સોસન સમન ચમનમે ઔર બહોત ગુલ ખીલે હુવે,
આપકે હએ મુજરાઇ પ્યારો કયું હએ દેર લગાઇ.

૧૧.

હ્યે તકદીર જાગી તુમારી હમારી,
બુલાતી હ્યે સબકો વો પ્યારી હમારી—હ્યે૦
ચલો જાંન ચલનેકો તૈયાર હ્યે હમ,
જો કરતો હો મેહેમાનદારી હમારી—હ્યે૦

૧૨.

લાઇ બહાર બાગમે બેલા ચંબેલી મોગરા,
કરતી હ્યે આજ ચહે ચહે મય્યેના ચકોર કોકલા—લા ઈ૦
ગુંદને કો હાર ફુલ લાઈ હ્યે ઉઠા હવા,
રંગ જમે અજબ આજ બાગ હ્યે ખીલા હુવા—લાઇ૦
જોશપર બહાર હ્યે કયાહી લાલાજાર હ્યે,
રંગ ભરા ચમન જાર આજ આસકાર હ્યે— લાઇ૦

૧૩.

કહું કયા તુમ સબ જો આ ગય્યે, ભોર નગરવામે પાઈ ખબર,
ભનક પડત પૈયાં ધરત ટટોલા તુરત—તુમ૦
સનંદ નગારેકી પુરી પાઇ, આજ આજ મોહે મીલી ચારોકી સુરત
—તુમ સબજો.

૧૪.

કાહે ખીજ બન બન બન ઘુંડે, મનમે હ્યે પી તોરા રે—કાહે૦
કોઇ ગલેબીચ તસબી ડાલે, કોઈ ડાલે તન દોરા રે;
કાહે જીઅરવા નીત બહેકાવે, દર દર ફીર મન ચોરા રે—કાહે૦

૧૫.

ચીતવન તુમારી નીરાલી હ્યે,
જોબન પે એજી જોબન પે લાલી—ચીતવન૦
લશકર લેકર ચલે બડે ઠાટસે,
કોઈ મુલ્કી કોઇ માલી હ્યે—ચીતવન૦

૧૬.

છોરે રાજા કે અંખીયોંમે કજરા લગાકે ચલે—છોરે૦

અંખીયોંમે કાજલ સુરમાં ચીતવન પ્યારી પ્યારી;

દીલબરભી દેખ દેખ લટ્ટુ હુએ બીચારી—છોરે૦

૧૭.

પ્યારી ખતા મોઆફ કરો પુર કુસુર હુંએ
મરનેકે પાસ આ ગએ જીનેસે દુર હુંએ—પ્યારી૦

ભેજો હમે ન કએદમે લીલ્લાહ છોડ દો,
પુરબકે બાદશાહકે આંખો કે નુર હુએ—પ્યારી૦

રહેતીથી દસ્ત બસ્તા હમારે તમાંમ ખલ્ક,
ઇસિ વખ્ત જોડે હાથ તુમારે હુજુર હુએ—પ્યારી૦

૧૮.

જેલખાનેકે દારોગા પકડ બાંઇ રે—જેલ૦
લેજા ઇનકો કએદ મેરે જારે, સબ મીલ હલીઆ ધોએ,

આન પડે તેરો નોકરીમેં કએદી બનકર રોએ,
મોલે હરદીન રએનાં ન સુખ છાંઇ રે—જેલખાનેકે૦

૧૯.

નજર આઇ મુજકો અજબ મહેલકાં, નહી અએસી દેખો ખુદાકી કસમ
અજબ હુસ્ન હુએ વાહવા, વાહવા ખજીલ ચાંદ હુએ કીબ્રીયાકી કસમ.
અગર એ ગુલીસ્તાં પરસ્તાંન હુએ, પરી ફીલ હકીકત એ જીશાંન હુએ,
ફીદા ઊસ પ સબકા દીલોજાંન હુએ, મુજે અપની શરમો હયાકી કસમ.
વો નકકારા રખ્ખા હુએ કએસા વહાં, ઔર ઊસપર લીખાભી
હુએ કુચ્છ બેગુમાં
મએ કીસ તરહ જાણી દરૂંને મકાં, તડપતા હુએ દીલ દીલરૂબાકી કસમ.

૨૦.

જીન સુખ પલીઆં, ગુડીઆં ખેલીઆં, ગુઇઆંસે પાએવો છલબલીઆં
દીલપર કાહે ઠએરી લુટેરી, જાએ મીલન ખુદ મન ચલીઆં,
ભુલેસેભી યાકે પાસ ન જાએ, હાત હુએ જીનકે રંગ રલીઆં—જીન૦

ઘરમે જાએ યાકે હમભો છાંઈ હંએ મનમે બે કલીઆં,
દેખું જો મએ યાકે પાસ પુરાઈ હાત ઝટક છાનું ગલીઆં—જાન૦

૨૧.

મન લગાએ હારી રે, ચેરી સૈયાં તેહારી રે—મન૦
ઓરે મોરે સૈયાં મોરે સંગ રહીયાં રે,
મએં તોરી છૈયામે આઇ વારી રે—મન૦

૨૨.

સુની હંએ તુને બાતેં જો જો હમસે,
છોડ દેના મત કરમસે—સુની૦
કયા કયા કહું મએ ગમકી કહાંની,
હમસે હંએ ગમ હમ હંએ ગમસે—સુની૦

૨૩.

જો તું ખ્વારી ચાહે સારી બનકર જવારી દરદર ખેલ,
નોકર ચાકર જેવર ગઓહર ઘરદર બદકર સરપર ખેલ.
જો તુ જેલે આફ્ત લેલે ડટકર ખેલે હર હર ખેલ,
કોઇ રૂઠે કોઇ લુટે તુજસે છુટે મરકર ખેલ.
ઇલાહી કર અતા તુ બખ્શ દે ખતા,
મીલી મીલી સજા કરમ કર અએ ખુદા.
અએ ખાલીકે જહાં હો રહેમ અબ અયાં,
ઇલાહી બેગુમાં જીશ્ત હંએ ઘર ઘર ખેલ—જો તુ૦

૨૪.

એજી સઇઆં છાંડ ન તુ મોરીરે નગરીઆં—એજી૦
જાએ સકે કૌન પ્યારે ઇરમમે,
સુપનામેભી નહી જાએ રે નજરીઆં—એજી૦

૨૫.

કએસી બાતેં હંએ એ ઇસ વખ્ત કાંહાં હો દીલબર,
ચાંદકે રૂખર કીસ તોર કતાં હો દીલબર.—કએસી૦

આતશો આબસે પગલતા હુએ પાલાજાંની,
ન પરી જાદ હો ઇનસાંનસે બાલા જાંની—કએસી૦
લો અંગુઠી એ નીશાંની મએં દીએ જાતા હું,
હકને ચાહા તો અબ્હી ફુલ લીએ આતા હું—કએસી૦

૨૬.

હીજ્રે સનમમે જીન્દગી દુશવાર હો ગઈ,
બાગે જહામે ફુલથી મએં ખાર હો ગઇ—હીજ્રે૦
ચાંદ બીન દીલદારકે રે રખતા નહી જીઆ,
બાગ બીન ઊસ યારકે રે દેતા નહી ફીજા,
ગુલઝારસેભી જાંન એ બેજાર હો ગઈ—બાગે જહાંમે૦
કૌન અબ ગમખ્વાર હુએ જો મેરી કરે દવા,
હાએ ઉસ અઇયારને તો મુજસે કરી દગા,
હર તૌરસે જહામે મેરી હાર હો ગઇ—બાગે જહાંમે૦

૨૭.

ગર ફજલ તેરા બારે ખુદાયા નહી હોતા,
સર બારે અલમસે એ ઉઠાયા નહી હોતા—ગર૦
ઇસ બનમે અમનમે મુજે પહોંચાયા હુએ તુને,
જીસમે કે કબ્હી નાંમકો સાયા નહી હોતા—ગર૦
પુર ખૌફો ખતર જાનવર ઇસિ બનમેં હુંએ રહેતે,
અએ કાશ યાંહાંપર તો મએં આયા નહીં હોતા—ગર૦
ફૌલાદકા હુએ ફર્શ એ આરામ કરૂં મએં,
મઆલુમ કોઇ ઇસ્સિે સવાયા નહીં હોતા—ગર૦

૨૮.

અએ દાવરે સમદ મદદ મદદ મદદ,
દોહાઇ સુલેમાનકી બલા એ હોવે રદ.
સીતમ એ હમપે હુએ ન કમ કરમ કરમ કરમ,
મલક ફલક તલક ઉઠાકે ફૂંકે દમ બદમ,

૨૯.

તેરી માનીન્દ આલમમે પરી હોવે તો મએ જાનુ,
કીસી ગુલરૂમે એ જલવા ગરી હોવે તો મએં જાનુ—તેરી૦

કોઇ બહેતર જમાનેમે નહી હએ કોમ પરીઓસે,
એ શોખી હુર ચશ્મોમે ભરી હોવે તો મએં જાનુ—તેરી૦

ખીજાલતકે પડે હંએ દાગ રૂએ માહે કામીલ પર,
અગર મહેતાબ દાગોંસે બરી હોવે તો મએં જાનુ—તેરી૦

અગર ખુરશેદકો તુજસે જીઆદા કોઇ બતલાએ,
અદાઓ નાઝો શોખી દીલબરી હોવે તો મએં જાનુ—તેરી૦

૩૦.

મએ જાનતીથી પરીયોસે અચ્છા નહી કોઈ,
એ બાત ગલત હએ કબ્હી દેખા નહી કોઇ—મએ૦

શબ ખ્વાબમે બીલકુલ વો ખીયાલાત હુવે ગુમ,
પરીયોં કે સીવા હુસ્નમે બાલા નહી કોઈ—મએ૦

મઆલુમ નહી કયા હુવા આરામ હમારા,
બેચએનીકા બાએસ અબ્હી ખુલતા નહી કોઇ—મએ૦

એક જા નહી રહેતા દીલે નાકાંમ હમારા,
ગોયા કે મહલ રહેનેકા ઊસકા નહી કોઇ—મએ૦

પેશાંનીમે લીખ્ખા હએ વો પેશ આએગા બેશક,
તકદીરકે લીખ્ખેકો મીટાતા નહી કોઇ—મએ૦

૩૧.

ઈંદ્રાસનમે ફએલી મોરી વાં, વાહવા વાહવા અએસી,
બરખાકી રૂતમે ઘેરા મેહ જએસા કડકા દે કર બરસે;
કેહું કયા સુન બહેના; રંગત વો રાતકી જમના—કહું૦

નુરાંની તન બએઠી હુરેં વાં શાદાં ખંદા અએસી,
ચંદ્રકી ખીલવતસરકો જએસે, જીનત હો અખતરસે—કહું૦

૩૨.

ન હોનાં ચાહીએ નાંજાં કીસીકો જીન્દગાંનીમે
હજારો માહારૂ અરજા પડે હએ દારે ફાંનીમે—ન હોનાં૦
અનાસીરમે હએ જબતક રૂહુ સબ અલાઓ અદના હએ,
મીલે લાખોં હવામે ખાકમે આતીશમે પાનીમે—ન હોનાં૦
ખુદા મહેફુજ રખ્ખે આફતે અર્જો સમાવીસે,
નઇ કોપલ હએ નીકલી ઇનદીનો નખ્લે જવાંનીમે—ન હોનાં૦

૩૩.

હાલ સુન અએ સમન પરી, રાત હુઇ સીતમગરી,
છોડી જો બજમે ઇન્દરી ઠએરી ન મએ વાંહાં જરી—હાલ૦
દીલકોથી મેરે બે કલી ધરકો મએ અપને ઉડ ચલી,
પાકે પલંગ મખમલી લેટ રહી બુરી ભરી—હાલ૦
ખ્વાબ મુજે નજર પડા દરીઆમે કોહ હએ બડા,
ઉસમે જાહાજ હએ અડા લાલો અકીકસે જડા—હાલ૦
ઊસમે બશાર જવાંન થા હુસ્નો અદકી જાંન થા,
સાફ ખુદાકી શાંનથા હાત લીએ કમાન થા—હાલ૦
દીલ મેરા છોડ તંન ગયા શકલે પરીંદા બન ગયા,
તોરે જવાંસે છન ગયા લેકે બશાર વતન ગયા—હાલ૦
મૌજકી ફૈર હવા ઊઠી બર્ક તપા ઘટા ઉઠી,
કોહ ફટા સદા ઉઠી ખૌફભરી બલા ઊઠી—હાલ૦
જાગી તો બસ પલંગ હએ ઔર ન કોઇ રંગ હએ,
દીલમે ન વો ઊમંગ હએ ખૌફ જંદાંકા ઢંગ હએ—હાલ૦

૩૪.

ઇલાહી હાલ અબ દીલકા જો બહેતર હો તો કયું કર હો,
રસાઇ પર અગર અપના મુકદ્દર હો તો કયું કર હો—ઇલાહી૦
અજબ હએ બે કલી દીલકો ન ચએન આએ કભ્હી દીલકો,
નીશા તો ખુર્રમી દીલકો મયેસ્સર હો તો કયું કર હો—ઇલાહી૦
ઘીરા હએ અબ્ર કુલફતકા છુપા હએ ચાંદ ફરહતકા,
સીતારા અપની કીસમતકા મુનવ્વર હો તો કયું કર હો—ઇલાહી૦

૩૫.

હએ હએ હએરાંની આજ હએ પાઇ, સોતેસે હું કયા આઇ.
હએ હએ નહી દેતા ફુલ દીખાઈ, સોતેસે હું કયા આઇ.

કીસને યાંહાં આકે ફુલ ચુરાયા, ચોરોસે હએ કૌન આયા,
દીલમે નઇ બેતાબી હએ છાઇ, સોતેસે હું કયા આઇ.

કએસા એ શગુફા આજ ખીલા હએ, ફુલોમે કયા ફુલા હએ,
દીલ હએ મેરા દીવાનાં સઓદાઇ, સોતેસે હું કયા આઇ.

દીલકો મેરે ખાર દીઆ ગુલચીને સોનેમે ફએલે કીને,
સારી મેરી દુર હુઇ દાનાઈ, સોતેસે હું કયા આઇ.

૩૬.

અએ બાદે સબા જા ચમન ચમન ફીર પતા તુ ગુલકાલા,
જા કરમ કરમ કર જા, જલ્દી જા; જા—જા કરમ૦

ઓ બાગકે લાલા ચરન પહું તુ બતા વો મતવાલા;
કયા ચલન ફબનકા થા, દે બતલા; કયા—કયા ચલન૦

૩૭.

કરૂં૭ કાંહે પરખાશ નાદાનોસે—કરૂં૭૦

જાહેર અસર ખ્વાબકા કયું ન હોતા,
હએરતકે સામાનોસે—કરૂં૭૦

અપનેહી દીલકી તો તકસીર હએ, એ
કોયું બીગડું અંજાનોસે—કરૂં૭૦

૩૮.

કૌનસા મોહની શકલ ઉતર કર નાહક ગુલપર ગીરા,
મનમે મુજસે કીના ધરા.

લગી હાત મુદરી નમુનેકા ઢંગ એક દુસરા,
નહી ઘર નગ કોઈ અએસા હરા.

હએ નામ લીખા કયા પરીઆ બહોત સુંદરા,
નગ રૂપ ફબનમે જવાહરાતસે ખરા,

હર અખતર પરસતીશ કરે જો દેખે જરા,
હાએ મેરા ગુલ કોનસા રસીઆ; લેકર ખુશ ખુશ ફીરા—મનમે૦

૩૯.

દીલ બશરકો દે કે અબ બહેલાઇએ,
જાઇએ કુરબાંન ઉસકે જાઇએ—દીલ૦
દીલમે આતા હએ એહી અબ બારબાર,
લાઇએ અબ ધુંડ ઉસકો લાઇએ—દીલ૦
રંજ કરનેસે કલેજા પક ગયા,
ખાઇએ કબતક ભલા ગમ ખાઇએ—દીલ૦
એક દીન મીલ જાએ તો ઉસ્સે કહું,
આઇએ હજરત સલામત આઇએ—દીલ૦

૪૦.

હંસારે રાજા એ પીંજરા નહી તેરા,
તું તો સમજ સમજ મન મેરા રે—હંસારે૦
ના ઘર તેરા ના ઘર મેરા,
ચીડીઆં રએન બસેરા રે—હંસારે૦
ચુગ ચુગ મીટીયાં મહલ બનાયા,
મુરખ કહે ઘર મેરા રે—હંસારે૦
જીસ દીન હંસા કોઈ નહી તેરા,
જંગલ હોગા બસેરા રે—હંસારે૦

૪૧.

ક્યા ચોરોપે દોશ ધરૂં ન્યારે, હુઈ એ ખતા આપહી આપ,
ફુલ ન રાખા આપન આપન, ચોરન લાગે ભુલ દીખાવન,
યાર બનેથે સો હો ગએ દુશમન; ખુદ નએ દુખ ડાલે—હુઈ૦

૪૨.

બકાવલી હું પરી ઇરમકી નજુંમમે હએ કમાલ મુજકો,
ચુરાયા જીસને હએ ફુલ મેરા મીલા હએ અબઉસકા હાલ મુજકો

વો બેટા જૈનુલમુલ્કકા હય્એ જો શાહા ઇસ સર જમીનકા હય્એ,
પીદરકી ખાતીર વો ગુલ ચુરાકર દીઆ હય્એ ઉસને મલાલ મુજકો,
લીબાસે આદમ બદલકે મય્એંને રસાઇ દરબારે સહેમે પાઇ,
હો કબતલક ચશ્મે શાહા રૌશન એહી મીલાથા સવાલ મુજકો.
બતાય્એથે ચાર રોજ મય્એંને વોહી હુવા આય્એ ચારો બેટે,
હુવા મેરે ગુલસે શાહા બીના, મીલેગા અબ ગંજે માલ મુજકો.
બુલાયા હય્એ મુજકો બાદશાહેને મય્એં જાતી હું ઉસકી બારગાહેમે.
બશર બની હું, મય્એં ઉસકી ખાતીર મીલેગા વો ખુશ જમાલ મુજકો.

૪૩.

સીપાસે ખુદા ઘર હય્એ રૌશન હમારા,
ખીજાસે હુવા પાક ગુલશન હમારા—સીપાસે૦
દીઆ મુજકો હકને ચરાગે બીસારત,
હુવા ખાનય્એ ચશમ રૌશન હમારા—સીપાસે૦
શગુફતાં હુવા આરજુકા ગુલીસ્તા,
ગુલે અય્એશસે પુર હય્એ દામન હમારા—સીપાસે૦

૪૪.

અય્એ બેટો ઇસ નજુમીકા નાદીર ખયાલ હય્એ,
દાનાં પરી જમાલ સીતુદા ખીસાલ હય્એ—અય્એ૦
દો ચાર રોજ પહેલે ખબર તુમસે મીલનેકી,
કમસીન હય્એપર બુજોરગીકા ઇસમે કમાલ હય્એ—અય્એ૦
કયા કયા મુસીબતે સહી તુમને બયાં કરો,
કયું કર એ ફુલ પાયા હમારા સવાલ હય્એ—અય્એ૦

૪૫.

ખુસરવા તેરે મય્ઓતાજ સીકંદર દારા,
દેખ આયા ખીલા ગુલશન ઉસ બનમે સારા.
વાહાં મહેલ બનાય્એ હુય્એ નહી આદમકે,
હય્એ મલક ફલકસે કહીં વાંહાં આ ચમકે.

હય્એ જમી કંઇ ફરસંગ વાંહાં સોનેકી,
યક નેકી કે બદલે મીલે વાંહાં સોનેકી,,
દરવાજે મોતી જડે સુન્હેરી સારે
હંય્એ ચમક રહે વોહ ફલકપે જય્એસે તારે.
હંય્એ ગંગા જમની બારાદુરી બાંદીકી,
ઇટે હંય્એ જડી સોનેકી ઔર ચાંદીકી,
હંય્એ મોતી બીખડે જગે જગે પર ઢેરેં,
યાકુત જમુરરદ લાલ જવાહીર ઢેરેં,
માલીકને વાંહાંકે આપકી દાવત કી હય્એ,
કુલ શાહેરકી આપકે સાથ ઇજ્જત દી હય્એ.

૪૬.

પતા મુજકો ચોરીકા બીલકુલ મીલા હય્એ,
મય્એ દેખું વાંહાં જાકે કયા ગુલ ખીલા હય્એ—પતા.
મુજે એ કહાની હય્એ કામીલ નીશાંની,
મેરે આય્એનોકો સરાસર ઉલા હય્એ—પતા૦

૪૭.

સુન બાત શોહર સુન બાત પ્યારે,
તેરી જો ન માને નજરોસે ગીર જાય્એ—સુન૦
કુરબાન જાઊં હરગેજ ન આઊં,
ગર શાહ દાગી બદનકો હય્એ લાય્એ—સુન૦

૪૮.

શાહેવાલા કીજે ધ્યાન; મય્એં વોહી સુરતે દર્દો અલમ હુ,
તાજેમુલુકય્એ નહેસ કદમ હું, હુઇ મુશકીલ આસાન—શાહેવાલા૦
ફીરતા રહા હય્એરાંનો પરેશાં, દરદર શરગરદાંન,
ફજલે ખુદાસે શાહેકો દોઆસે પાયા એ સામાન—શાહેવાલા૦

૪૯.

તેરા શુક્ર અહેસાંન પરવરદીગાર,
મીલા ગુમ હુવા ગૌહરે શાહાવાર—તેરા૦
સુન અએ મેરે નુરે બસર નામવર,
મીલી મુજકો પહેલેહી તેરી ખબર;
કે તુજકો એ દૌલત એ હશમત મીલે.
એ ચકબાલ એ શાનો શઓકત મીલે—તેરા૦
મગર તેરી બાયસસે અએ નેકનામ
હુઇ હમ પે જો કુચ્છ મુસીબત તમાંમ;
તેરે ભાઈ લાએ પરસ્તાંસે ફુલ
મએં ઊસ ગુલસે બીલકુલ ગયા રંજ ભુલ—તેરા૦

૫૦.

બેહયાઓને કયા દાગ બાયા,
નામ આલમમેં મેરા ડુબાયા—બેહયાઓને૦
તાજુલ મુલુક અબ તું મુજકો બતાદે,
કએસા હએ એ ગુલ ખીલાયા—નામ આલમમેં૦

૫૧.

શાહ જબ મએં નીકલા ઘરસે આપકે ડરસે દહલ દહલ,
પહોંચા મએં ફીરદોશ તો દેખ ઈન ચારોમે ખલલ ખલલ.
સબ અલબેલે જુઆથે ખેલે ઈસિ એૈારતસે સમ્હલ સમ્હલ,
હારકર ઈસિકી કૈદમે આએ દાગભી ખાએ મચલ મચલ.
છુટકર ઈનિકો મએને છોડાયા ઈરિમભી પાયા ખોલા ચમન,
દેવનો હમ્માલાકી મદદસે ફુલભી લાયા મગન મગન.
રાહમે અંધે ગદાકી મએંને સદા સુની જબ મદદ મદદ,
ફુલસે આંખે રોશન કર દી દુઆકી હાંસીલ હુઈ સનદ.
ઊસ અંધેસે પતા જો પાયા ઈન્હોને દોડે ઝપટ ઝપટ,
ફુલ વો મુજસે છીન લીઆ ફીર ઈન ચારોંને લીપટ લીપટ.

વોને મેરી ખાતીર એ સબ મહલ બનાએ કીઆ કરમ,
આજ એ કીસમતસેં હએ, મુજકો આપકે હાંસીલ હુએ કદમ.

૫૨.

ખ્વાર ખ્વાર ચારો ખ્વાર, હું મએંસુરતસે બેજાર,
બદકીરદારો નાહીનજાર, તુમપે હરદમ સઓ પએજાર.
હાજીર હો દરબાન, હએ એ સબ શએતાંન,
સુન ઈસઆંન, કર સામાંન, ડાલ ઈનકો જીન્દાંન.

૫૩.

હાર મીલી હાએ હંમે હાર મીલી હાર,
ઘરભી મીલી હાર હમે દ્વાર મીલો હાર.
ખ્વાર રહે ખ્વાર રહે ખ્વાર રહે ખ્વાર,
ઘરભી સદા ખ્વાર રહે દ્વાર રહે ખ્વાર.
ફુલપે ફુલેથે મીલા ઉસકી બદલ ખાર,
જીત પે દૌડે થે મીલી ઉસકી ચવજ હાર.

૫૪.

હર ગુલ પડનેકો પએર હએ શાહા ચલો ચમનમે—હર૦
ચલોએગા ઘરમે, ઘર એ ચમન હએ,
ગુલે ગુલશનકી સએર હએ—શાહ ચલો૦

૫૫.

હુવા હાલ રોશાન મુજે ગુલકા ફુલ,
ખીલા ઈસ નએ બાગમે ફુલકા ગુલ.
ઉડી આજ બુલબુલ પરસ્તાનકો,
યંહાં છોડ કર ગુલ પરસ્તાનકો.
બુલા કરકે હમ્માલાકો શાદ શાદ,
મએં હાંસીલ કરૂં અપને દીલકી મુરાદ.

૫૬.

આહા આહા બકાવલી જાન આઈ રે—આહા૦
ચમન હમારા ઈરમકા સારા પડાથા એ સુનસાન,
ગુલોંને મારા પલક ઈશારા આઇ ઊસમે જાન—આહા૦
ચમન કે સબ ગુલ બનફશા સુમ્બુલ હુવેથે કુલ બરબાદ,
ખુશીસે બુલબુલ કરે હય્એ એ ગુલ ચમન હુવા આબાદ—આહા૦
ગુલોંકી પ્યાલી હુઇથી ખાલી તરસ તરસ બેઆબ,
રૂખોંપે લાલી હુઈ નીરાલી બરસ બરસ કે આબ—આહા૦

૫૭.

ચંદર મુખ સુંદર તન સુન તું ઓ પરી,
તેરે બીન હમ રહે પુર ગમ રંજ સહેતેરી—ચંદર૦
નીસ દીન દીન પલ છીન છીન થી ન બહેતરી,
છતીઅનપર થી સીલવર રોગકી ધરી.
થી સખીઅન તુમ કારણ જંગે જરગરી,
તનકા, મનકા, ધનકા, કુચ્છ ન રહા ફીકર જરા.
મનમે ભરા, રંજ અબતરી—ચંદર૦

૫૮.

ગુલે ગુલજાર નાજ્નેરાંનાઇ કયા બાત એ દીલમે આઇ—ગુ૦
મેરે ચમનસે ચુરાકે ગુલ તુ કર ગયા ગુલશન કુલ વીરાન,
સોનેકી મેરી બારાદરીમે જાગે તેરે અય્એસાન;
મીલાકર હાથ અંગુઠી સરકાઈ—કયા બાત૦
તેરી ખાતેર જંગલ જંગલ બનબન ફીરી મય્એં સરગરદાન,
બનકે નજુમી તુજસે મીલાયા બાપ તેરા સુલતાંન;
સરાસર દેખ મેરી ચતરાઈ—કયા બાત૦
આહાથા એક સીરેસે તેરા ધરદર કરૂં મય્એ સબ વીરાન,
માન મેરા એહેસાન પીઆરે બચ ગઇ તેરી જાન,
સમજ લે ખુબ ગર હય્એ દાનાઈ—કયા બાત૦

દીલપર સમજ ન મુજકો જીસકા જીતલીઆ તુનો મએદાંન,
ભાઇઓકોભી દાગ દીલાકર કીઆ બહોત હએરાંન,
કહો કયા શાંન ઇસિમે દીખલાઇ—કયા બાત૦
હમાલા તેરી સાસ હએ આતી પાસ તેરે સુન અએ જીશાંન,
થોડા લીખ્ખા બહોત સમજ તું જલ્દી આ ઇસઆંન,
વગર ન જાન અપની રૂસવાઈ—કયા બાત૦

૫૯.

ગુન્હેગાર હું ઔર ખતાવાર હું,
સજાઓંકો બેશક સજાવાર હું—ગુન્હેગાર૦
ખજીલ હું પશેમાન હું ખ્વાર હું,
મગર અબ કરમકી તલબગાર હું—ગુન્હેગાર૦

૬૦.

શરત મેરી અગર કુબુલ કરે,
મુદદઆએ દીલી હુસુલ કરે—શર્ત૦
હોવે બીલકુલ ખતા મઆફ તેરી,
નએ સીરસે હો રાહા સાફ તેરી—શર્ત૦

૬૧.

અગર બાલ તનકે મેરે હોં જુબાંન,
ન હો શુક્રીઆ તેરા હરગીજ બયાન—અગર૦
તેરી બાત હએ જાનો દીલસે કુબુલ,
જો ફરમાઇએ મુદદઆ હો હુસુલ—અગર.

૬૨.

સુન અએ દેવની શર્તે ઇમદાદ કો,
બુલાલા તુ ઉસ આદમી જાદકો—સુન૦
નહીં તુજકો દરકાર હએ રેહબરી,
એ ખત ઊસકો દે ઓર અંગુશતરી—સુન૦

હુવા એ ન અંજાંમ અગર તુજસે કાંમ,
કરૂં કત્લસે કામ તેરા તમામ—સુન૦

૬૩.

દીલદારી કીનીરે, તુને ઓ હમદમ, દીલ બરીઆં, પ્રીતમે ભરીઆં,
વો પરીઆં, નગરીઆં, નજરીઆં, પર કર કે, ગમ ખ્વારી કીનીરે—
મન અંદર રહી ગુજર ગુજર જો,
બાત ખબર દી તુને આકર,
ચલદો હસતે બોલતે અબ તૈયારી કીનીરે—દીલદારી૦

૬૪.

હાજીર હુએ એ મુજરીમ સરે દરબાર તુમારા,
મએં હું વોહી ગુલચીન ગુન્હેગાર તુમારા—હાજીર૦
દરીઆએ નીદામતમે હું મએ ગર્ક સરાસર,
અબ લુત્ફો કરમ હુએ મુજે દરકાર તુમારા—હાજીર૦
ફુરકતમે તુમારી મએં તડપતા થા શબો રોજ,
શાદ શુક્ર મયસ્સર હુવા દીદાર તુમારા—હાજીર૦

૬૫.

તોરા સચ નહી કહેનારે, મહેમાન પ્યારી શાંન,
રતીઆં તરસ કાહે બતીઆં બનાએ—તોરા૦
દરસ દરસ ઐસે બહોત પુકારે,
અએસી કહેના દીલબરસે.
જાંન જાંન જાંન મેરી તું બાત જાન, મએને તોરી બાતેં જાની,
તુને મોરી જાંની—તોરા૦

૬૬.

લીખ્ખી હુએ તકસીર સરાસર ખતા હમારે હાતોંમે,
દીલ બેચારા, આયા પરી તુમારે હાતોંમે—

રખતો હો તદબીર કરમકી સદા સંવારે હાતોમે દીલદારો કે,
પ્યારી ચલેં ઈશારે હાતોંમે—
ચાહે પાલો યાં મલડાલો પ્યારે પ્યારે હાતોંમે દીલ બેચારા,
આયા પરી તુમારે હાતોમેં—

૬૭.

મન છીન લીઓ પાહોનાંને મંત્ર એ સુનાએ.
ચમક આનકર દીખાએ—મન છીન૦
સુન સુન સુન મંત્ર એ, હુર નાર તડપ રહી,
નએના બાન તાન તાન જાન લી લુભાએ—મન છીન૦

૬૮.

અપની દીલબરીઓંસે પ્યારી મોરા છ રંગના—અપની૦
આસ કરે તોરી તરસ રહો મન,
તડપ તડપ ફીરે તોરે અંગના—અપની૦

૬૯.

ગમ ન ખાઓ વારીરે, સાથી પીઆ મએ તોરી હું—ગમ૦
તોએ દેખ સયાં, ઔરકો ન દેખું રે,
પ્યારી પ્યારી બતીયાં તેહારી સારી રે—ગમ૦

૭૦.

નીસબત મેરી અબ તુજસે હટા કૌન સકેગા,
ફીર મેરા વતન મુજકો દીખા કૌન સકેગા—
દીલ મેરા સનમ તુજસે ફીરા કૌન સકેગા,
એ તનકી લગી આગ બુજા કૌન સકેગા—
પલકોંકા તેરે તીર બચા કૌન સકેગા,
દીલ જુલ્ફકી નાગનસે છુડા કૌન સકેગા—
ઇસ દીલસે તેરી યાદ ભુલા કૌન સકેગા,
હઈ ખતે તકદીર મીટા કૌન સકેગા—

૭૧.

શાદીકે ચમનમે હૂએ ફુલ ખીલે ફુલ ખીલે ફુલ ખીલે,
હમ તુમ દોનો હૂએ, આજ મીલે આજ મીલે આજ મીલે,
ફજલે ખુદા હૂએ બાગ ખીલા હૂએ દુલહન હૂએ ગુલ દુલ્હા બુલબુલ,
રંગ જમા હૂએ ઠંડી હવા હૂએ હર જાનીબ હૂએ ફુલ ખીલે.
રંગ ચમનમે હૂએ આશકાર, અએ પરી ગુન ભરી, કહોજરી બહેતરી,
સુન અએ મેરે ગુલે નૌબહાર, શૌહરી ગૌહરી ફુલ ખીલે.

દરેક માણસ જાતે વૈદ્ય. ૧ ૦ ૦ | અભીમન્યુનો ચકાવો.. ૦ ૮ ૦
કલગી ગાયન સંગ્રહ.. ૦ ૧૨ ૦ | ઓખાહરણ ૧ ૦ ૦
મુરખાની વારતા.. ...૦ ૧૨ ૦ | સુધન્વા આખ્યાન. ... ૦ ૬ ૦
વલ્લભકૃત કાવ્ય પુસ્તક ૧ લું. ૦ ૧૨ ૦
વલ્લભકૃત કાવ્ય પુસ્તક ૨ જું. ૦ ૧૨ ૦
પ્રેમરાય અને પ્રેમગવરી ૦ ૪ ૦
શીખામણના ખરડા (સાત પાનામાં) ૦ ૩ ૬
સરતી સુખડીને સીધપુરની યાત્રા... ... ... ૦ ૩ ૦

નાટકનાં પુસ્તકો.

ગુલશને બેખાર ઉર્ફે તમાશાએ પુરબહાર (કે જેની અંદર નવ ઉરદુ ખેલો, બે જલસા, બંદગીઓ, બન્જારાના ગાયનો, તથા મુજરાઓમાં ગવાતી ૧૫૦ ગજલોનો સંગ્રહ કીધો છે)... ... ... ૧ ૪ ૦
છેલ સેલાણી અને વિક્રમ ચરીત્ર નાટક... ... ... ૦ ૬ ૦
તમાશાએ નતિજએ અસ્મત ૦ ૬ ૦
અન્જામે સખાવત (ઉર્ફે બાદશાહે ખોદાદોસ્ત) ... ૦ ૫ ૦
ચંદન મલ્યાગરી નાટક (પાંચમી આવૃતિ) ૦ ૪ ૦
મકેઝના (ઉર્ફે અફસરે ચસ્તર)... ... ... ૦ ૪ ૦
તોહફયે દીલકોશા (ઉર્ફે નઈ ઇન્દર સભા) ૦ ૨ ૦
સોબતે અસર અથવા મોહન દુખદર્શક... ... ... ૦ ૩ ૦
નકશે સુલેમાનીનો ઉરદુ ખેલ ૦ ૩ ૦
ગુલશને બાહાર અફજા (ઉર્ફે નઈ ઇન્દર સભા) ... ૦ ૨ ૦
અન્જાના સુખન (ઉર્ફે તીરીયા ચરતર)... ... ... ૦ ૩ ૦
ગુલશને બેખાર (ઉર્ફે બુલબુલે બીમાર)... ... ... ૦ ૩ ૦
અલીબાબા ચાલીસ ચોર... ... ... ૦ ૩ ૦
દાદે દરિયા (ઉર્ફે બાદશાહ ખુદાદાદ.) ૦ ૪ ૦
દશ્ક નવ બહાર (ઉર્ફે ચંદ્રબદન મોહીયાર)... ... ૦ ૨ ૦
નંદરાજા અને સતિ સુલોચનાના ગાયનો. ૦ ૨ ૦
ધ્રુવ આખ્યાનના ખેલમાં ગવાતાં ગાયનો ૦ ૧ ૬
રસીકાનો અતી રમુજી ફારસ. ૦ ૧ ૦
ચાલાક શકરજી તથા ગુરૂજીની ગડબડનો ફારસ ... ૦ ૧ ૦
મોતીશા અને દાહી વહુનો ફારસ. ૦ ૨ ૦
આફસીરે આઝમ (ઉર્ફે તીલસ્માતે સુલેમાની)... ... ૦ ૧ ૬
ગુલીસ્તાને ખાન્દાને હામાન. ૦ ૪ ૦
ગુલીસ્તાને રાગ ભાગ પેહલો. (પ્રખ્યાત ગાનારીના ગાયનો.) ૦ ૨ ૦
સવાઇ ઠગનો રમુજી ફારસ... ... ... ૦ ૧ ૬
હરીશચંદ્રના ખેલના ગાયનો... ... ... ૦ ૧ ૦
નળદમયંતીના ખેલના ગાયનો... ... ... ૦ ૦ ૯
ચંદ્રસેનને ચંદ્રપ્રભા નાટક ૦ ૬ ૦ | નયરંગે ઇશ્ક ૦ ૪ ૦
શ્રદ્ધા દુઃખદર્શક ... ૦ ૬ ૦ | ગુલેબકાવલી નવી. ... ૦ ૪ ૦
તમાશાએ આશકી ... ૦ ૪ ૦ | લયેલા મજનુ... ... ૦ ૨ ૦

જલસએ સતોબર ...	०	३	०	ફસાનએ અજાયબ ...	०	४	०
ચાંપરાજ હાંડાના ગાયનો	०	१	०	બકાવલીના ગાયનો ...	०	१	६
ભરથરીના ગાયનો ...	०	१	६	હામાનના ખેલના ગાયનો	०	१	६
કામાવતી નાટક ...	०	४	०	બુનજારાના ગાયનો ...	०	०	६

બીજા નાટકનાં તથા પરચુરણ પુસ્તકો.

હિંદુસ્તાની ગાયન સંગ્રહ ભાગ ૧, ૨, ૩, દરેકનો... ૧-०-०
સીતમે હામાન ઉર્ફે ફરેબે અજાઉલ ०-८-०
અંજામે ઉલ્ફત ઉર્ફે હુમાયુન નાસીર ०-६-०
હાતમબીન તએ ઉર્ફે અફસરે સખાવત ०-६-०
ઇન્સાફે માહમુદશાહ ગજનવી ०-८-०
જુલ્મે અઝલમ ઉર્ફે જેસા બો વૈસા લો ०-६-०
ફરેબે ધીલા ઉર્ફે ચાહતે જર ०-६-०
નકલ નુરૂદીન ઔર હુસન અફરોઝ... ... ... ० २ ०

જફાએ સીતમગર ...	०	६	०	નકલ ચંબેલી ગુલાબ...	०	२	०
પુરન ભગત.	०	४	०	જલસએ દીલ પસંદ ...	०	४	०
સએડુસ સુલેમાન ...	०	६	०	ગુલબા સનોબર ચે કર્દ	०	६	०
ખ્વાબે મોહબ્બત ...	०	६	०	ગોપીચંદ નાટક ...	०	६	०
અજાએબાતે પરસ્તાન..	०	६	०	મૃચ્છકટીક નાટક ...	०	८	०
ગુરૂરે રાઅદશાહ ...	०	६	०	સંગીત ગાયન સંગ્રહ	०	८	०
શકુન્તલા	०	३	०	કરણ ઘેલાના ગાયન	०	१	०
સહેવંત સાવલીંગા. ...	०	१	६	તીલસમે જોહરા ...	०	३	०
ભ્રમસેન રસીકાના ગાયન	०	१	०	જાંગીરશાહ ગોહર....	०	३	०
ઓખાહરણનો ઓપેરા.	०	१	०	મદાલસા	०	१	०
રૂકમણી હરણ. ...	०	१	०	વીરસિંહ ચંદ્રિકા ...	०	१	०

मराठी पुस्तकें.

मराठी हावर्ड प्रायमरचे शब्दार्थ भाषांतरसह.	०	४	०
,, न्युरायल प्रायमर ब. नं. १ चे ,, ,, ...	०	८	०
,, ,, ,, २ चे ,, ,, ...	०	८	०
,, ,, ,, ३ चे ,, ,, ...	०	१०	०
,, धुळाक्षर	०	१	०
,, इंद्रसभा	०	२	०
,, सिंहासन बत्तिशी	०	४	०

એ સિવાય દરેક જાતની નાટકની, વારતાઓની, અંગ્રેજી ગુજરાતી, ઉરદુ ચોપડીઓ પણ મળશે. જથાબંધ લેનારને કમીશન ઘણુંજ સારૂં આપવામાં આવશે.

મેહતા જમનાદાસ ભગવાનદાસની કુંપની,
ઠેકાણું—મુંબઈમધ્યે ભુલેશ્વરઆગળ